

DEĞERLİ HAÇIN YÜKSELMESİNDEN ÖNCEKİ PAZARI'NDA HAVARİSEL OKUMALAR ÜZERİNE VAAZ 8/9/2019

Bugünkü okumada, Aziz Pavlus'un Galatyalılara yazdığı Mektubunun son kısmını duyuyoruz. İçinde; Hristiyan topluluğunu, Müjde'yi çarpıtmaya çalışan ve kilisede anlaşmazlık tohumu ekmeye çalışanlardan korumak için daha önce tartışmış olduğu her şeyi özetliyor. Ayrıca, Mesih'in Haç'taki fedakarlığının hayatımıza getirdiği nimetleri de vurguluyor.

Pavlus, Hristiyanlara, kendileri dine çok bağlı Hristiyan olarak poz veren ancak Kutsal Ruh'dan yönlendirilmeyen fanatikler tarafından etkilenmemelerini söyler. Onlar "doğru" olan kendi bencil fikirlerini empoze etmeye çalışıyorlar. Kutsal Elçi bu ikiyüzlülüğü ve kibirleri açığa vurmak için hızlıdır. Örneğin, sünnet: Bu "fanatiklerin" sünnet talep etmesinin sebebi nedir? Bu Yahudi Hukuku, ama İncil ile ne ilgisi var? Buna ihtiyaç duydukları Tanrı için değil, kendi dürüstlüklerini tatmin etmek için. Bu fanatikler, diğerleri gibi, onları takip etmek ve takipçileri kazanmak ve İncil'in gerçek ruhuna yabancı olan formaliteleri koruyarak Yahudilere dışa dönük bir gösteri yapmak istiyor.

Ne yazık ki, bugün aynı şeyi görüyoruz. Kutsal Geleneğin koruyucusu olduklarını ve Kutsal Kanunlar konusunda uzman olduklarını söyleyip Kendinden haklılar tarafından kandırılıp Mesih'ten uzaklaştırılan, birçok kişi var. Neyin doğru olduğunu bilen yanılmaz kılavuzlar olarak kendilerini belirlediler ve görüşlerini başkalarına dayatmak istiyorlar! Ayrıca Rahipler, Piskoposlar ve Patrikler'i eleştirmek, tereddüt ve şizmatik olarak kınamaktan çekinmiyorlar! Başkalarının hiyerarşilerinden ayrılmalarından ve kendileri gibi düşünen ve daha fazlasını yapan fanatik takipçilere sahip olmaktan keyif alıyorlar. Görüşlerine popülist bir şekilde onay arayanlar, kilisenin huzuru ve birliği için çok tehlikelidir.

Kardeşlerim, Ortodoks Kilisesi'nde kim olursa olsun, ne olursa olsun, Kutsal Yazılar ve Kanunlar'a kendi kişisel yorumlarını empoze etme hakkına sahip olmadığını unutmamalıyım. Kilisenin yaşamında ciddi sorunlar ve meseleler ortaya çıktığında, inanç veya etik meseleleri olursa, Kilise, Kutsal Elçiler zamanından beri bir Sinod'da birlikte bu problemleri kesin olarak ele almıştır. Bunlardan ilki, MS 48'te Kudüs'te yapılmıştı. Burada, Kutsal Ruh'un rehberliğinde Kutsal Elçilerin sorunlarını tartıştıkları ve onlar hakkında ne yapacakları konusunda anlaşmaya vardıkları yerd. Daha sonra kararlarını Hristiyan topluluğuna iletiler (bkz. Elçiler, bölüm 15). Topluluk içinde ortaya çıkabilecek herhangi bir sorunu çözmek için zaman içinde Ortodoks Kilisesi'nde kalan yöntem budur. Bütün Hristiyanlar, ister ruhban sınıfından ister halktan olsunlar, Kilise'nin Sinod kararlarına saygı göstermek ve bunları uygulamakla yükümlüdürler. Bu bizim Hristiyan olarak yaşamamızın en güvenli yoludur (Bu, burada

tüm yönleriyle analiz etmek için vaktimiz olmadığı çok derin bir konudur).

Bundan sonra, Aziz Pavlus, sorun çıkaranların yaptığı övünme türünden bahsediyor ve onlara kendi övünç kaynağı ile cevap veriyor: Yani, onlar bazı insanları takipçileri yapmaktan övünürler, ancak "Bana gelince, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle asla övünmem." (bkz. Ayet 14). Bu ayet yorumunda, Aziz Altınağızlı Yuhanna diyor ki: "Öyleyse haçla övünmek ne demek? Mesih'in kendi iyiliğim için bir hizmetçi şeklini aldı, hizmetçi ben ve nankör düşmanları için acı çekti. Ancak beni o kadar sevdi ki, kendi kurtuluşum için Kendini ölümüne teslim etti." Mesih'in Haçı, her Hristiyanın da gururudur, çünkü Haç'a tüm umutlarımız dayanır ve neşemiz ondan kaynaklanır. Paskalya'da dua ettiğimiz gibi, "İşte, Haç aracılığıyla tüm dünyaya neşe geldi. "

Aziz Pavlus yukardaki sözlerine Haç'la ilgili daha da güçlü ve anlamlı bir şey ekliyor: "Bana gelince, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle asla övünmem. O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür, ben de dünya için." (ayet 14). "Dünya" kelimesi ile Kutsal Elçi, insanların çok önemli ve harika olduğunu düşündüğü zenginlikleri, güçleri, şerefleri ve çeşitli zevkleri ifade eder. Kısacası, Aziz Pavlus bu şeylerin onun üzerinde hiçbir gücü olmadığını söylüyor ve onları reddediyor.

Sevgili kardeşlerim, Mesih'in bizim için çarmıhta öldüğü gerçeğini ne kadar fazla fark edersek, kendimizi tutku ve günahkar arzulardan kurtarmak için mücadelemizde daha güçlü olacağız. Bu, Kilise'nin birliğini güçlendirmeye nasıl yardımcı olacağımız ve böylece Rabbimizin huzuru, merhameti ve rahmetinin tadını çıkarmamızın yoludur-Pavlus'un Galatyalılar için mektubun sonunda dilediği gibi.(ayet 18). Amin.